

א) ע' מ'ו מולין מל' ד'ה סיון פסחים צ. יבמות פ: ע"ז נג: הלוי' מ רע"ע כלאים פי"ו מ"ד,
ב) נפסחים 5. ב"ק יב: עו.
ג) סנהדרין ק"ג: א. קדושין נג: ב"ק יב: ב"ב קנב: גבורות נג: תמורה ט. ת"כ וירקא חובה פרש"י ב' פרק כ"ב ה"ג, ירושל' ב"ק פ"א ה"ב, ד' [נעלל את. מנחות פג. חולין 5. תמורה א': כה. כרימות נב: מדה מל'].
ד) ליחא בח"ג, ו' דברים סה.
ה) ע"י מתי' תמורה כז: ד"ה קטנר דמתלו בע"א, ח' [ע' מ'ו ב"ק מז. ד"ה מ"ט סנהדרין פ: ד"ה עובדן].

גליון הש"ס

הנוס' ד"ח וקטנר וכו' וי"ל דנקט רובא. עיין לגיל דף פד ע"כ מוס' ד"ה ומנולא:

שינויי נוסחאות

א) ג"ל ברבעו (ביש, ובינן חוש"ט)
ב) ג"ל הן (י"ט:ט)
ג) מצינות מוקצה ועובד. עבודת כוכבים נמחק (ש"ש:ט). ובכמה"י יומא נמי מצינות בקדשים קלים. וע"י דק"ס: ד' [גכ"ל נוסף וטריפת: ח] להו (ש"ש:ט)
ד) ג"ל כמה"י ר"ש לרבנן. וכה"ש כמה"י לר"מ ובפרי"ד ע"ש. וע"י אוח כ:
ז) גכ"י"פ רע"ב: ח' [מועד במעי' אמן קודם כו' לל"ל (בי"ש)]
ט) ג"ל אי (כ"י:ט)
י) ג"ל דבתיב רק (ש"ס:ט)
יא) מה היום להקריב (ש"ס:ט)
יב) ג"ל הקריבו (ש"ס:ט)
יג) איש איש היהודים שבכם לל"ל [הקריבו קדושים משה אמתו ומחירי נקט ליה דאי במעי' אמן הן קדושים לא חילל עלייהו ומיחויב בחוק]. אבל משום יוצא דופן וכלאים לא אצטרך דבכל ענין מנחה. ואי"ת ואי קסבר בהוייתן הן קדושים למה לי כו' (כ"י:ב)
טז) קדושים דאי ש"ד דבמעי' אמן הן קדושים הא ספדינהו קדושה דאימיה. אילמא דלמאן דאמר בהוייתן הן קדושים אן קדושה תלה כו' (בי"ש:ט)
יז) ג"ל כדשי (ב"ק מוח"ט)
יח) ג"ל דרשב"ג (בי"ש:ט)
יט) ג"ל והקדושה (בי"ש:ט)
כ) ג"ל והא (בי"ש וצ"ח). ומקושית הוסיף משמע דגרסו בגמ' אימא מודה ליה ר"ש לרבנן. מנ"ש בלוח ו. כ"כ התפרשים (ו"כ"ג)
כ"ד) וע"י קריא: בא] בגרפן ואם היה המום עובר לל"ל (בי"ש):

בשלמא רוצע ונרצע משכחה לה. דליטריך למעוטינהו מלהקריב דלקדשיניהו והדר נרצעו וכיון דחזו כבר ואידחו ראוים קרינא צהו שגראו כבר ולא מימעטי מאל' פתח דאיכא למימר הכי אמר קרא ואל פתח אהל מועד לא הביאו בשגראה לצא ואחר כך שטעו בחוק

חייב אבל שער המשמלה לאחר וידוי מימעט מאל' פתח שהרי זה הביאו כשגראה לצא ומשיגא לאחר וידוי לא נראה לצא: **אלא מוקלה ונעזד**. על כרחך מקמי דלקדשינהו הוו להו מוקלה ונעזד דאי לצטר דלקדשינהו מו לא מיחסרי בהקלה ועבודה דאין אדם אוסר דצר שאינו שלו: צה'. וכחש בעמימו דברים שיש צהס לשס ועעמימו: לרצות קדשים קלי'. שהכופר בזה ונשבע והודה חייב עליהס אשס וגילות שהן ממון צעלים דקרינא ציה וכחש בעמימו: דצר ערוה. וחילל אף על המוקדשים כבר הלכך ממעטי בחוק מלהקריב קרנן דלאו בני הקרבה ינינה דכתיב (ויקרא כג) כי משחטם צהס וכל מקוס שגאמר השחמה אינו אלל דצר ערוה ועבודת כוכבים: נראה לי דה"ג אסנן ומחיר וכלאים **ויולא דופן צולדות קדשים**. כלומר הך דארשכו למעוטינהו מלהקריב קרנן ולא נפתח מאל פתח על י: כרחך בשגראו כבר מיירי לא משכחת אלל צולדות קדשים ואירע להו פסול צמעי' אמן דגראו לצא אל פתח אהל מועד ח' קודם שנעשו אמתן ומחיר אס צא להקריב את אמן היו צאן אל פתח דאי צדאקדשיניהו לא משכחת לה דאין אמתן ומחיר חל על המוקדשין לפי שאינן שלו ומחיר נפקא לן בתמורה (דף ז:): ואי צדהוו אמתן והדר אקדשיניהו מאל' פתח נפקי וכן כלאים ויואל' דופן דאי ח' אקדשיניהו משגולדו מאל' פתח נפקי אלל צולדות קדשים דמעיקרא עם אמן נראו לצא: וקסבר **ולדות קדשים בהוייתן הן קדושי**. צלדתן מתקדשות הלכך חל אמתן ומחיר עליהן אס נתן לה עובר של מוקדשין צאתן דלא קדיש עד שגולד: **בהוייתן הן**. לשון הוייה נקט צהו משום דמאשר יהיו לך נפקי לן ולדות קדשים ליקרב רק י: קדשין אלו התמורות אשר יהיו לך אלו הולדות צמסכת תמורה (דף פ:): **ולריבי**. הך תלת פלוגתא דר' שמעון ורבנן צמתמי': **משום דמאיסי**. צעודן צמומן פטרי רבנן בחוק דלא מתקבלין ט' צפנים: **מודו ליה**. דהואיל וחזו לאחר זמן קאי צלא תעשה: **וצני יונה לא גרסינן**: **דאיחו ואידחו אימא**. אע"ג דכי עבר מומין ירצו השמא מיהא דחויין ינינה ונפטור בחוק: **לא תעשון קן**. בצפרי' ו' דריש ליה צמתילת ציאת הארץ היום אנו מטלטלין את המשכן ואנו אסורין צבמה ואין אנו מקריביין אלל צמשכן לפיכך כל הקרבנות כשרים להקריב משגבוא לארץ י"ד שנים של ציבוס וחילוק אנו מותרין צבמה ושס לא תעשון ככל אשר אנהנו עושים פה י: להקריב חצות ומה אנו מותרין צה איש כל הישר צעיניו נדרים ונדבות שאינן חובה עליו אלל שישרו צעיניו להתנדב כי לא צאתם עד עתה וגו' עד שצבאו אל המנוחה לשילה שאע"פ שצכנסתם לארץ צעצרכם את הירדן עדיין לא צאתם אל המנוחה: **כי עייליחו לארץ**. י"ד שנים שצכבשו ומחלקו: **ישרות סקריבו**. נדרים ונדבות הקרב י: צבמת ציבור: **חצותם לא סקריבו**. איש איש י: שצכס לא יקריב שום חובה ופאפילו צבמת ציבור עד שצבאו אל המנוחה ומקריבו. אלמלא חצות דגלגל מחוסרי זמן הס עד כי יבא שילה ויקריבוים שס וקאמר רחמנא לא תעשון אותם בגלגל ומשמע צין צבמת ציבור צין צבמת יחיד אלמלא מחוסר זמן צבמה צלא תעשה: **אי הכי**. דהנך דגלגל מחוסרי זמן קריית להו:

מילקי'
יונה או קלוט לר' שמעון דכיון דלא מיסתרי באפילה לא מיסתבר דתפשיניהו קדושת אמן אף על גב דבמעיי אמן הן קדושין: **משום דפסולא דגופייהו**. צכל דוכתי צמשמע דפסול הגוף חמיר מפסולא דאתי מעלמא דלאמרינן צפרק קמא (לעיל דף ד). מה לשינוי קודש שכן פסולו צפסעם צסוף אלו דברים (דף עג:). נמי אמרינן כל שפסולו צגופו ישרף מיד דהא י: דמשמע הכא איפכא לאו משום דפסול הגוף קיל אללא הכי קאמר דמוס עובר ומורין שלא הגיע זמנן הפסול תלוי צגופו י: ואס היה מוס עובר מיד והתוריים גדלין לאלתר היו ראוין אבל אותו ואת צנו אין הפסול תלוי צגופו שיעיל לו שום מיקון דלכולי יומא לא חזי:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קיד.

אתנן ומחיר יוצא דופן וכלאים בוואדות קדשים. אמתן ומחיר לא מימוקס צקדשים קלים אפילו לרצי יוסי הגלילי דאף על גב דממונו היו אינו חל עליו **כדדרשינן פ' כל האסורין** (תמורה ז:): **לכל נדר פרט לנדור**: וקסבר ואדות קדשים בהוייתן הן קדושים י: ואי"ת

למה לי קרא למעוטי הלא חולין גמורים ינינה ודינס כשאר חולין לישטט בחוק דאפילו פדיון לא צעו דאין קדושה חלה עליהן כלל דכמוכח צתמורה צפרק כ"ד מעערימין (דף כד:): דמתן אס וכר עולה ואס נקצה וצחי שלמים ופרין צגמ' ל"ל למימר אס נקצה וצחי שלמים נקצה מי קדשה צצכורה ומשני סיפא אמתן לצבמה דהקדש וקמיני סיפא ילדה טומטוס או אנדרוגינוס רצב"ג אומר אין קדושה חלה עליהן ומפרש צגמ' [שס כה]. משוס דסצר בהוייתן הן קדושים י: ואין קדושה חלה צצבר שאין ראו ליקרב א"כ הכא נמי לא חיילא אמתן ומחיר וכלאים ויואל' דופן וי"ל דהא דלמר רצב"ג אין קדושה חלה עליהן היינו קדושת הגוף (לפדות) וליאסר צגיה ועבודה אבל קדושת דמיס איכא ליפדות שלא צמוס ולכך צעי האי קרא דלא ממעטי מפתח אהל מועד צקדש י: צדק צהית ט' ולמאן דלמר צמעיי אמן הן קדושים אפילו קדושת הגוף נחתא עלייהו דתפסתיניהו קדושה דאימיה וא"ת למאן דלמר בהוייתן נמי ינינא מיגו דנחתא להן קדושת דמיס נחתא להן קדושת הגוף כדאמר בתמורה צפרק אלו קדשים (דף יט: ושס) גצי מפריש נקצה לאשס דוחק לומר רצב"ג י: סצר לה כרצי שמעון דלית ליה מיגו דלמר תמכר שלא צמוס ועוד דאי כרצי שמעון אפילו סצר צמעיי אמן קדושים לא חיילא עליה קדושת הגוף כדמפרש התם רבי הגוף וגס אין לפרש דשאני מפריש נקצה דחזי לשאר קרבנות ושיין מגו טפי דהא אפילו צטרפה אשכחן דלאמרינן מגו צסוף יש צקרבנות (שס דף פ:). ונראה לפרש דהכא מיירי כגון דלאחר שנעשו אמתן ומחיר הקדישן או צעודן צמעיי אמן או אחר שגולדו דכיון שהקדישן צפירצו חיילא עלייהו קדושה וא"ת ולוקמה נמי הכא כמ"ד צמעיי אמן הן קדושים וכגון שהקדיש צבמה מעוצרת ושייר העובר כר' יוחנן דלמר צפ' כ"ד מעערימין (תמורה כה). אס שייר מששייר ועשה העובר אמתן ומחיר ואחר כך הקדישן ואע"ג דרבי יוחנן אימתוב התם הא לכסוף ט' מסיק כתיבאי ועוד מצי לאוקומה צבמהה של חולין מעוצרת ועשה העובר אמתן ומחיר ואחר כך הקדישה י: וי"ל דניחא ליה לאוקומה צפשיטות כמתא דלמר צהוייתן הן קדושים והקדישן י: ואח"כ נמעברה ואס תאמר צהיהא דכ"ל מעערימין (ג"ג: שס) דדייק ארצב"ג דסצר בהוייתן הן קדושין מרישא נמי הוה מצי למידק הכי דאס נקצה וצחי שלמים דאוקומנא צבמהה דהקדש ואי צמעיי אמן הן קדושות לא היה יכול להפקיע קדושת הולד ויש לומר דנטר עד סיפא ומפרש לה וה"ה לרישא ואס תאמר צסוף צבמה המקשה (חולין ע:). דמתן המצכרת שהפילה שילה י שליכנה לכלבים וצמוקדשין תקצר ומפרש צגמ' (סע): משוס דרובא צר מיקדש היא על כרחך מדקאמר תקצר קסצר צמעיי אמן הן קדושין דאי צהוייתן אמאי תקצר הא לא חיילא קדושה אלל צחי להקרבה כדפריש' ואס כן כולה צר מיקדש היא ואמאי נקט רובא דאפי' אלכלאים ונדמה תפשה קדושת אימיה אי צמעיי אמן הן קדושים כדאשכחן בתמורה צסוף יש צקרבנות (דף פ:). דלאמרינן גצי כלאים טומטוס ואנדרוגינוס דאי אתה מואל' אלל צולדות קדשים ולכל הפחות אתיא כמתא דלמר צמעיי אמן הן קדושים * ויש לומר דנקט רובא ולא כולה משום דאיכא דמות

קדושי' כטלטייל הן קדושים ולא צמעיי אמן (מנחות פג. מכת"י תמורה יא.). ולהכי נקט לשון צחייקתן. משום דהא דולדות קדשים קדושים נפקא לן צפי"ק דכתיבת מיהו לך, דכתיב רק קדשין אלו התמורות, אשר יהיו לך אלו הולדות (מנחות שס וכע"ז כ"ריתוח כג:):

עין משפט

נר מצוה

יז א מ"י פ"ד מהלכות אסורי מצות ה"ה:

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ומקלה מעל בידהו ובחש בעמיתו בפקדון או בתשוקת ד' או בגזל או עשק את עמיתו:

ויקרא ה. כא
2. לא תעשון ככל אשר אנהנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו:
דברים יב, ח

מוסף רש"י

ומעלה מעל בה'. ומחש בעמיתו, גצי שנותם הפקדון חמיב (ב"ב יבא). ושצב על עקר וחזר והודה והיאל את אשמו (ושב"ט ב"ב קבג): לרבות קדשים קלינא שהן ממונו. הא דכתיב ה' לרבות קדשים קלים, אשס הפקוד צבמה שלמים אלל חביו וכפר ושצב והודה משלס קין וחמש ואשס (ב"ק שס בבורות נג: תמורה ה). אפי"ג דאין נשבעין על ההקדשות והשצב עליהן והודה אינו מביא אשס של טעוה הפקדון דומחש בעמיתו חמיב, הני ואמרכו להו מכה', ומחש בעמיתו נמי קלינא צהה, לפי שכן ממונו (קדושין נב: ובג"ו ב"ק יבא). דקרינא ציה ה' ובעמימו, דכתיב ומעלה מעל ה' ומחש בעמיתו יתלס, ושמלא יס צהס לה' ובעמימו (בבורות שס). שכן ממונו על חביו וקרעין ציה ה' ומחש בעמיתו ומחש (ב"ק שס). כשאר גזל ממונו, שהרי ממונו הן, וסכסכי העויר של אן לצבחה צבן אלל אימוריים ולכסן חזה וסוק, וכה' ובעמימו קדושי', דהיינו שלמים, שאימוריים לה' והשבר נעליים, וכן משילה דהכא אינו אלל שכן שינוי וכן האו אומר (דהיי"ד טו) ומעל צה' אלהיו, וכן צבוחים האו אומר (צמדבר ה) איש איש כי פשטה אשמו ומעלה ט מעל צחרי"כ, דהא משילה ממש ליכא צלמנים, כדפרישת דמעמיטי להו צחרי"כ מדכתיב קדשי ה' צבמה מן הפקדש גצי מעילה (שב"ט ב"ב שס) בהוייתן הן קדושים. כטלטייל הן קדושים ולא צמעיי אמן (מנחות פג. מכת"י תמורה יא.). ולהכי נקט לשון צחייקתן. משום דהא דולדות קדשים קדושים נפקא לן צפי"ק דכתיבת מיהו לך, דכתיב רק קדשין אלו התמורות, אשר יהיו לך אלו הולדות (מנחות שס וכע"ז כ"ריתוח כג:):